

Da freden kom

Av Torer Garseg

Torer Garseg.

Denne stilen skrev Torer Garseg i 1945 etter stiloppgaven «Da freden kom». Han skrev slik han opplevde dagen fra time til time. Stilen er en avskrift fra stilboken hans.

Den 7. mai kom freden. Den dagen husker jeg som det var i dag. Vi hadde nettopp spist eftasverd, og var ferdig til å ta hestene og dra på jordet. Da ropte mor og sa at det var blitt fred. – Nei, det er ikke sant!. Vi reiser på jordet, så slipper vi og høre det maset, sa far.

Da vi kom bort på jordet, så vi de flagget på Narvestad. Far lurte i all verden på hva dette skulle bety. Han hadde en tanke om at det var sant det med freden, men var ikke riktig sikker. Vi spente for harvene og kjørte avgårde. Vi hadde jo nok å gjøre.

Like etter kom mor igjen og ropte. Og sa at det var blitt fred. Men ennå ville ikke far tro det. Hun sa at tante Anna hadde ringt, og sagt at det var kommet melding til avisen, og at kirkeklokkene skulle ringe kl. 5, og nå står vi ferdig til og dra ut og heise flagget på Heggin, hadde hun sagt.

Da mor kom opp igjen fra jordet, var det blitt fjøstid. Da de hadde mjølket en stund, sa mor til Sigurd at han skulle gå hjem og høre på radioen. Da Sigurd kom bort på jordet, spurte far om han ville harve, så skulle han gå og høre selv. Da far kom til Holene visste de ikke om at det var blitt fred, og det varte ikke lenge før de hadde radioen fremme.

Det første de fikk høre var fedrelands-sangen. Men nå måtte far gi seg. Like etter kom far ned på jordet, og han sa det var sant. Arbeidet ble nå innstilt for dagen, og vi fikk det travelt med å få inn hestene. Det gikk både i galopp og trav. Vi hadde ikke tid til å spise heller. Vi fór opp på låvebrua, og hørte på kirkeklokkene. Det ene flagget etter det andre kom opp langs Vandugbakken. Det var jo fem år siden vi hadde sett det norske flagget.

Mor, Marta og Kjell hadde gått til Holene for å høre på nyheter fra London. Nå var det bare jeg og far hjemme. Vi sto ennå på låvebrua og så på flaggene. Men far orket ikke å være hjemme, og til slutt gikk han også. Da var det bare meg alene hjemme.

En stund etter kom det en som ville snakke med far. Jeg måtte over til

Holene etter ham. Da jeg kom dit, stod radioen på. Far, mor, Kjell og jeg måtte da gå hjem igjen. Det ble et leven og få i stand alt som far skulle ha med seg. For to måneder siden, hadde far pakket rype-sekken sin. Jeg lurte i all verden hvorfor den skulle stå der. Men hver

gang jeg spurte far om det, svarte han at når det er krig er den god å ha når vi måtte ut i skogen.

Da klokken ble 8 gikk far av sted. Jeg lurte i all verden hvor han gikk hen. Da tre dager var gått ringte han hjem, og fortalte at han var et sted i Askim.